

3a. ESTACIO

Legions d'àngels us contemplen, però no els hi era permés, Senyor apartar la pedra que us ha fet caure.

A nosaltres sí que ens era permés aplanar una mica aquest camí del Calvari, però justament som nosaltres els que justament amb tota la malícia hem clavat a terra aquest roc amb el que ha topat el vostre peu, i aquesta altra pedra cantelluda sobre la que ha caigut el genoll vostre.

Anaveu tan segur, Senyor amb la vostra creu ! Semblava que Vós i la creu us parlessiu a cau d'orella. La duïeu tan ben agafada que, ni calent Vós us ha caigut la creu.

Anàveu tan segur, ~~Senyor~~ però anaveu tan distrat, Senyor, amb la creu al coll !

En què pensaveu ? Pensaveu segurament en la primera caiguda de l'home, en el pecat d'Adam i Eva, i en el primer pecat de cadascun de nosaltres. En parlem molt del pecat d'Adam i Eva, però ni ens recordem de quin fou el nostre primer pecat mortal. És que, posats al lloc d'Adam i Eva, hauriem ~~estat~~ fet igual.

Que se l'enduguin aquest Jesús ! - hem cridat amb els jueus quan Pilat deia " Ecce homo " ! I com Adam i Eva, en for el nostre primer pecat, us hem perdut de vista. I del nostre pecat i de Vós no ens en recordem.

Hem caigut de molt alt ; ens hem fet molt mal. Però som tan masells que no ens en sentim. I ara Vós, ^{per sempre} ~~per sempre~~ la nostra creu i amb treballs us compadim

Potser, Senyor, no som masells ni som dolents. Mireu que encara estem ~~un~~ ^{un} estabornits, perquè en la primera caiguda vostra hem caigut de molt alt i ens hem fet fet molt de mal.

Doneu-nos, Senyor, força contrició, perquè n'hem feta malbé molta. I sense contrició del mal que us hem fet no us compedim, i del que ens hem fet ,no ens ~~hem~~ sentim.

La Estació

legions i àngels us contemplen, però no el hi era permès, feytor, ~~si escaig ha estat~~

~~força~~ agafar la pedra que us ha fet caure.

A nosaltres si que us era permès aplanar una mica
aquell canvi del calvari, però justament som nosaltres els que amb
tota la ^{màlícia} hem davant a terra aquest roc amb el que ha tocat el
vostre peu, i aquesta altra pedra ^{centellada} sobre la que ha caigut el
penzell vostre.

Anàvem tan xupa, feytor, amb la vostra ven! semblava
que sós i la ven us parlava a can d'orella. ^{Best} ^{la discutien ben} ^{galada}

que, ni casent ^{vós} us ha caigut la ven.

Anaven tan xupa, però anaven tan distret, feytor, amb la ven al coll!
~~vostre ven!~~ En què pensaven? Pensaven segurament en el la

primera capçada de lo home, en el peccat d'Adam i
Eva, i en el primer peccat de cada un de
nosaltres. En parlem molt del peccat d'Adam i Eva,
però no ens recordem de quin fou el nostre primer peccat
mortal. És que, posats al lloc d'Adam i Eva, hauríem
fet igual.

Que se s'entenguin aquest versos! - hem ^{criat} amb
els jueus per a Pilat deca "Joc homo!" ~~però~~ I com
Adam i Eva, ~~hem~~ ^{en fet el nostre primer peccat,}
hem perdut de vista. ^{de nostre peccat i recordem.} ^{però} ^{no ens}
~~hem tan macells~~ ^{que} ^{hem} ^{tant} ^{macells} ^{que} ^{no}
de molt alt; ens hem fet. Però som tan ^{macells} ^{que} ^{no}
ens en ~~entendem~~ ^{entendem}. ~~ni ens en~~ ^{entendem} I Ara vos, Jesús,

molt mal.

Hem

estant típidament us

portar la nostra creu i nos treballa us
~~un~~ compadim.

Petsen, Senyor, no som masells ni som dolents. Mirem que
encara estem un pè estabornits, perquè en la primera caiguda
nostra hem caigut de molt alt i nos hem fet molt
de mal.

Soneu-nos, Senyor, farga contrició, perquè ni hem fet
malbé molta. I sense contrició, ~~del mal que nos hem fet~~
~~del mal que nos hem fet~~ i del que nos hem fet no us compadim,
i del que nos hem fet no us en sentim.